

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 7ης Ιουλίου 1994 *

Στην υπόθεση T-185/94 R,

Geotronics SA, εταιρία γαλλικού δικαίου εγκατεστημένη στη Lognes (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον Tommy Pettersson, δικηγόρο Σουηδίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την Karen Banks, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αφενός αίτημα αναστολής εκτέλεσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 10ης Μαρτίου 1994 με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

της αιτούσας για την προμήθεια «total stations» (πλήρων εγκαταστάσεων ηλεκτρονικών ταχυμέτρων) στο πλαίσιο του προγράμματος PHARE και αφετέρου αίτημα λήψεως προσωρινών μέτρων και συγκεκριμένα να υποχρεώσει το Πρωτοδικείο την Επιτροπή να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εμποδίσει την ανάθεση της προμήθειας ή αν αυτή έχει ήδη πραγματοποιηθεί να την ακυρώσει,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Απριλίου 1994 η αιτούσα άσκησε προσφυγή βάσει των άρθρων 173 και 174 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (στο εξής: Συνθήκη ΕΚ) με την οποία ζήτησε την ακύρωση της από 10 Μαρτίου 1994 αποφάσεως που της απηύθυνε η Επιτροπή και με την οποία απέρριψε την προσφορά που είχε υποβάλει η αιτούσα για την προμήθεια «total stations» (πλήρων εγκαταστάσεων ηλεκτρονικών ταχυμέτρων) κατόπιν περιορισμένης προσκλήσεως για υποβολή προσφορών που έγινε στο πλαίσιο του προγράμματος PHARE και, επικουρικώς, αγωγή βάσει των άρθρων 178 και 215 της Συνθήκης ΕΚ με την οποία ζητεί την αποκατάσταση της ζημίας που φρονεί ότι υπέστη λόγω της επίδικης αποφάσεως.
- 2 Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου αυθημερόν, η αιτούσα υπέβαλε αίτηση βάσει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΚ και ζητεί από το Πρωτοδικείο αφενός να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης και

αφετέρου να υποχρεώσει την Επιτροπή να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εμποδίσει την ανάθεση της προμήθειας ή, αν έχει ήδη πραγματοποιηθεί, να την ακυρώσει.

- 3 Η Επιτροπή υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις επί της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στις 24 Μαΐου 1994.

- 4 Πριν εξεταστεί το βάσιμο της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων σκόπιμο είναι να εκτεθεί με συντομία το ιστορικό της διαφοράς, όπως προκύπτει από τα υπομνήματα και τα έγγραφα που κατέθεσαν οι διάδικοι.

- 5 Η υπό κρίση υπόθεση αφορά περιορισμένη πρόσκληση για υποβολή προσφορών που εξέδωσαν από κοινού στις 9 Ιουλίου 1993 η Επιτροπή και το Υπουργείο Γεωργίας και Βιομηχανίας Τροφίμων της Ρουμανίας μέσω του «EC/PHARE Programme Management Unit-Bucharest» (στο εξής: PMU-Bucharest) για την προμήθεια «total stations» (πλήρων εγκαταστάσεων ηλεκτρονικών ταχυμέτρων) στο Υπουργείο Γεωργίας και Βιομηχανίας Τροφίμων της Ρουμανίας προκειμένου να χρησιμοποιηθούν στο πρόγραμμα μεταρρυθμίσεως του αγροτικού κτηματολογίου στη Ρουμανία. Η πρόσκληση για την υποβολή προσφορών προέβλεπε τον όρο ότι τα υπό προμήθεια προϊόντα πρέπει να είναι καταγωγής της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή ενός των κρατών τα οποία αφορά το πρόγραμμα PHARE.

- 6 Το πρόγραμμα PHARE αποτελεί το πλαίσιο εντός του οποίου η Ευρωπαϊκή Κοινότητα διοχετεύει την οικονομική ενίσχυση προς τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Το πρόγραμμα αυτό στηρίζεται στον κανονισμό

(ΕΟΚ) 3906/89 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με την οικονομική ενίσχυση υπέρ ορισμένων χωρών της Κεντρικής και της Ανατολικής Ευρώπης (ΕΕ L 375, σ. 11, στο εξής: κανονισμός 3906/89), όπως τροποποιήθηκε τελικά με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1764/93 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 162, σ. 1).

- 7 Η αιτούσα υπέβαλε προσφορά στις 16 Ιουλίου 1993, το δε PMU-Bucharest, με τηλεομοιοτυπία της 18ης Οκτωβρίου 1993 την πληροφόρησε ότι είχε διατυπώσει ευνοϊκή γνώμη επ' αυτής και ότι η σύμβαση θα διαβιβαζόταν σύντομα στην αρμοδία αρχή (the Contracting Authority) προς έγκριση.
- 8 Στις 19 Νοεμβρίου 1993, η Επιτροπή πληροφόρησε την αιτούσα ότι η επιτροπή εκτιμήσεως (evaluation committee) της συνέστησε να αναθέσει την επίδικη προμήθεια σ' αυτήν. Η καθής πάντως διατύπωσε αμφιβολίες όσον αφορά το ζήτημα αν γίνεται σεβαστός ο όρος της καταγωγής των προϊόντων και ζήτησε από την αιτούσα συμπληρωματικές πληροφορίες επ' αυτού.
- 9 Με έγγραφο της 2ας Μαρτίου 1994, η αιτούσα γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι, όπως είχε πληροφορηθεί, η προσφορά της θα απορριπτόταν με την αιτιολογία ότι τα προϊόντα της δεν ήταν κοινοτικής αλλά σουηδικής καταγωγής. Επειδή όμως θεώρησε ότι μετά τη θέση σε ισχύ, την 1η Ιανουαρίου 1994, της Συμφωνίας για τον ευρωπαϊκό οικονομικό χώρο που υπεγράφη στο Porto στις 2 Μαΐου 1992 (ΕΕ 1994, L 1, σ. 3, στο εξής: Συμφωνία ΕΟΧ), μεταβλήθηκε το ζήτημα των κριτηρίων της καταγωγής των προϊόντων, πρότεινε στην Επιτροπή να επαναληφθεί η διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών.
- 10 Με έγγραφο της 10ης Μαρτίου 1994 που διαβιβάστηκε στην αιτούσα με τηλεομοιοτυπία, η Επιτροπή απέρριψε την προσφορά της με την αιτιολογία ότι, κατά

παράβαση των όρων της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών, τα συγκεκριμένα προϊόντα δεν ήταν κοινοτικής καταγωγής. Παράλληλα, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην αιτούσα ότι δεν ερχόκειτο να επαναλάβει τη διαδικασία δεδομένου ότι είχε ήδη υποβληθεί μια άλλη προσφορά τεχνικώς και οικονομικώς αποδεκτή και ανταποκρινόμενη στον όρο της καταγωγής των προϊόντων που προέβλεπε η πρόσκληση για την υποβολή προσφορών.

- 11 Με έγγραφο της 11ης Μαρτίου 1994, η Επιτροπή πληροφόρησε το PMU-Bucharest ότι ήταν ικανοποιητική η προσφορά της μόνης άλλης επιχειρήσεως που είχε υποβάλει προσφορά, δηλαδή της γερμανικής επιχειρήσεως Carl Zeiss (στο εξής: Zeiss) και του ζήτησε να έλθει σε επαφή με την εν λόγω επιχείρηση προκειμένου να ολοκληρωθεί η σύμβαση.
- 12 Με τηλεμοιοτυπία της 17ης Μαΐου 1994, το PMU-Bucharest γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι ο Υπουργός Γεωργίας και Βιομηχανίας Τροφίμων της Ρουμανίας ανέθεσε την προμήθεια στην επιχείρηση Zeiss, με απόφαση της 15ης Απριλίου 1994.

Σκεπτικό

- 13 Βάσει των διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης σε συνδυασμό με το άρθρο 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.
- 14 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι οι αιτήσεις προσωρινών μέτρων κατά την έννοια των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από

τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του ζητούμενου προσωρινού μέτρου. Τα ζητούμενα μέτρα πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα κατά την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας (βλ. Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 1993, *Gestevisión Telecinco κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1993, σ. II-1409).

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 15 Σχετικά με το εκ πρώτης όψεως βάσιμο της κύριας προσφυγής, η αιτούσα υποστηρίζει στην ουσία ότι η Επιτροπή, απορρίπτοντας την προσφορά της με μόνη την αιτιολογία ότι τα συγκεκριμένα προϊόντα δεν ήταν κοινοτικής καταγωγής τη στιγμή που αυτά ήταν καταγωγής μιας από τις χώρες που έχουν υπογράψει τη Συμφωνία ΕΟΧ, παρέβη τα άρθρα 6 και 228, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚ καθώς και τα άρθρα 4, 8, 11 και 65, παράγραφος 1, της Συμφωνίας ΕΟΧ.
- 16 Όσον αφορά το επείγον, η αιτούσα φρονεί ότι αν δεν ληφθούν τα ζητούμενα προσωρινά μέτρα, υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να αναθέσει η Επιτροπή την προμήθεια σε άλλη επιχείρηση και να της στερήσει κατ' αυτό τον τρόπο τη δυνατότητα να πωλήσει τα προϊόντα της στο πλαίσιο του προγράμματος PHARE. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο πρέπει επειγόντως να διατάξει τη ζητούμενη αναστολή εκτελέσεως προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στην αιτούσα.
- 17 Η καθής αμφιβάλλει για το παραδεκτό της κύριας προσφυγής, κατά συνέπεια δε και της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων. Είναι της γνώμης ότι το από 10 Μαρτίου 1994 έγγραφο της Επιτροπής δεν μπορεί να παραγάγει έννομα αποτελέσματα εφόσον αρμόδιες να δεχθούν ή να απορρίψουν την προσφορά της αιτούσας είναι οι ρουμανικές αρχές και όχι η Επιτροπή.

- 18 Εν πάση περιπτώσει, υποστηρίζει η Επιτροπή, η Συμφωνία ΕΟΧ η οποία πάντως δεν είχε ακόμα τεθεί σε ισχύ κατά τον χρόνο της υποβολής της προσφοράς της αιτούσας, τον Ιούλιο του 1993, δεν επιβάλλει την επανάληψη της διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών. Κατά την άποψη της καθής, η Συμφωνία ΕΟΧ δεν αφορά τις ρουμανικές αρχές οι οποίες είναι και οι μόνες αρμόδιες να αποφασίζουν ως προς την ανάθεση του έργου, ούτε καλύπτει τα προγράμματα της Κοινότητας για ενίσχυση τρίτων χωρών. Η Επιτροπή φρονεί εξάλλου ότι οι διατάξεις της Συμφωνίας ΕΟΧ που επικαλείται η αιτούσα δεν ασκούν επιρροή εν προκειμένω δεδομένου ότι αφορούν μόνο την έκταση εφαρμογής της οδηγίας και τις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλομένων μερών. Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η αιτούσα δεν απέδειξε το εκ πρώτης όψεως βάσιμο της κυρίας προσφυγής.
- 19 Όσον αφορά τον κίνδυνο σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αιτούσα δεν απέδειξε το επείγον της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων. Κατά την άποψη της καθής, η αιτούσα ουδόλως απέδειξε ότι η ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη δεν θα μπορούσε να αποκατασταθεί εξ ολοκλήρου στην περίπτωση που ευδοκιμήσει η κυρία προσφυγή. Η Επιτροπή παρατηρεί συναφώς ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, μια χρηματοοικονομικής φύσεως ζημία τότε μόνο θεωρείται σοβαρή και ανεπανόρθωτη αν δεν μπορεί να αποκατασταθεί πλήρως, ακόμη και αν ο αιτών κερδίσει την κύρια δίκη (Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 1990, C-358/90 R, Compagnia italiana alcool κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-4887, σκέψη 26).

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

- 20 Κατά πάγια νομολογία, το επείγον μιας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη να εκδοθεί προσωρινώς απόφαση ώστε να μην υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ο διάδικος που ζητεί το προσωρινό μέτρο. Ο διάδικος που ζητεί την αναστολή εκτελέσεως οφείλει να αποδείξει ότι

αν αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης θα υποστεί ζημία με σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες (βλ. προπαρατεθείσα Διάταξη *Gestevisión Telecinco* κατά Επιτροπής).

- 21 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων η αιτούσα επικαλείται απλώς ως στοιχείο αποδεικνύον τον επείγοντα χαρακτήρα της αιτήσεως, το γεγονός ότι θα υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη αν εκτελεσθεί η προσβαλλομένη απόφαση δεδομένου ότι η εκτέλεσή της θα καταστήσει οριστικά αδύνατη την ανάθεση της επίδικης προμήθειας σ' αυτή και επομένως θα της στερήσει τη δυνατότητα να πωλήσει τα προϊόντα της στο πλαίσιο του προγράμματος PHARE.
- 22 Πρέπει να σημειωθεί ότι η απώλεια για την προσφεύγουσα της δυνατότητας να αναλάβει την επίδικη προμήθεια συνιστά καθαρά οικονομική ζημία. Κατά πάγια νομολογία όμως (βλ. ιδίως την προπαρατεθείσα Διάταξη *Compagnia italiana alcool* κατά Επιτροπής), μια καθαρά οικονομικής φύσεως ζημία δεν μπορεί καταρχήν να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη εφόσον μπορεί να τύχει εκ των υστέρων οικονομικής αντισταθμίσεως.
- 23 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ούτε μάλιστα ισχυρίστηκε ότι η οικονομική της ζημία δεν θα μπορέσει να αποκατασταθεί πλήρως αν το Πρωτοδικείο ακυρώσει την επίδικη απόφαση εκδικάζοντας την κύρια προσφυγή.
- 24 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί συγκεκριμένα ότι με την κύρια προσφυγή η αιτούσα ζητεί την αποκατάσταση ολόκληρης της ζημίας που φρονεί ότι υπέστη λόγω της επίδικης αποφάσεως και την οποία αποτιμά σε 500 400 ECU εντόκως από της ημερομηνίας κοινοποιήσεως της επίδικης αποφάσεως, ενώ με την αί-

τηση ασφαλιστικών μέτρων δεν αναφέρεται καν στον κίνδυνο ζημίας άλλης από αυτή που προβάλλει με την κύρια προσφυγή.

- 25 Επομένως, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί το εκ πρώτης όψεως βάσιμο των ισχυρισμών που προβάλλει η αιτούσα στο πλαίσιο της κύριας προσφυγής, πρέπει να διαπιστωθεί ότι η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δεν πληροί τον όρο του επείγοντος και κατά συνέπεια είναι απορριπτέα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 7 Ιουλίου 1994.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. L. Cruz Vilaça